

[Dohrmann]

finansministeren, at gennemførelsen af det forslag, vi har liggende på bordet, vil medføre nogen som helst ændringer i positiv retning? Det er et samvittighedsspørgsmål, som hvert enkelt folketingsmedlem må gøre op med sig selv, når der ligger sådan et lovforslag på bordet. Er det virkelig det bedste, Folketinget kan præstere?

Jeg må svare helt ærligt: Jeg tror ikke en pind på det. Jeg tror i bedste fald, at vi måske kan stå her på samme tid næste år og sige: Nå ja, vi har fortsat nogle problemer, og hele sidste år så det egentlig forholdsvis godt ud sammenlignet med i år.

Derfor tror jeg ikke et øjeblik på, at det, der ligger på bordet, ændrer en tøddel. Tværtimod. Næste år vil vi opleve, at punktafgifterne er steget, vores udlandsgæld er vokset, vi har flere arbejdsløse, vores erhvervsliv, som vi alle sammen skal leve af, er blevet endnu dårligere stillet. Man kan godt bruge tiden her under første behandling – det kan man også gøre ved anden behandling, og man kan gøre det ved tredje behandling – på at skælde Fremskridtspartiet ud og sige, at det er urealistiske forslag, det kommer med. Det er da ikke sådan, at jeg vil benægte, at ud af 1.200–1.300 ændringsforslag kan der godt være et eller to, som måske kunne have været bedre formuleret, det skal jeg ikke bestride. Men det grundlæggende bliver ikke ændret, nemlig at vi, samfundet Danmark, fortsat bruger for mange penge i forhold til det, vi har råd til. Det tror jeg ikke en pind på at finansministeren eller nogen af hans medsamensvorne her i Folketinget med alle deres pæne bemærkninger får ændret noget som helst ved.

Den dag, hvor vi skal stemme enten ja eller nej til finansloven, er det først og fremmest ens samvittighed, man skal gøre op med: Er forslaget godt nok? Efter min bedste overbevisning er svaret nej.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Det Radikale Venstre sanktionerer selvfølgelig ikke grænseoverløbere, der løber fra Vesttyskland til Danmark, hr. Dohrmann.

Men jeg synes, hr. Dohrmanns bemærkninger om flygtninge giver mig anledning til nøje at præcisere forskellen på Fremskridtspartiets flygtningesyn og Det Radikale Venstres.

For Fremskridtspartiet er spørgsmålet om flygtninge et spørgsmål om økonomi. For Det

Radikale Venstre er spørgsmålet om flygtninge et spørgsmål om at overholde nogle fundamentale menneskerettigheder. Der er en ganske afgørende forskel, hr. Dohrmann. Vi bliver aldrig enige.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Skal fru Kirsten Lees bemærkninger opfattes således, at fru Kirsten Lee og dermed Det Radikale Venstre er så sympatisk indstillet over for flygtninge, at selv de, der sniger sig illegalt ind over grænsen, er velkomne? Det vil jeg meget gerne have et svar på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om Grønlands Fiskeriundersøgelses overførsel til Grønlands hjemmestyre.

Af statsministeren (Poul Schlüter).

(Fremsat 5/10 88).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 5–7 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om Grønlands centrale Lønansynings overførsel til Grønlands hjemmestyre.

Af statsministeren (Poul Schlüter).

(Fremsat 5/10 88).

6) Første behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov for Grønland om miljøforhold m.v.

Af statsministeren (Poul Schlüter).

(Fremsat 5/10 88).

7) Første behandling af lovforslag nr. L 5:

Forslag til lov om tilskud til Grønlands hjemmestyre og de grønlandske kommuner.

Af statsministeren (Poul Schlüter).

(Fremsat 5/10 88).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Rosing (S):

For alle disse lovforslag gælder det, at de enten er blevet forhandlet med Grønlands hjemmestyre eller er blevet forelagt Grønlands hjemmestyre til udtalelse.

Jeg vil kun sige nogle ganske få ord om to af lovforslagene. Det første er nr. L 4, forslag til lov for Grønland om miljøforhold m.v. Dette lovforslag har været til første behandling i Landstinget, og der har været fuld tilslutning fra alle partier i Grønland. Det er efter mange års ønske og forhandlinger og debatter mellem Grønland og Danmark, at vi nu endelig pr. 1. januar 1989 får en miljølov, som må siges at følge de mest moderne principper.

Det er naturligt, at vi i Grønland selv overtager ansvaret for miljøforhold, og vi håber, og det er vores hensigt, at vi med det apparat, som en miljølov giver os, kan sikre miljøet i Grønland og omkring Grønland for de fremtidige generationer. Havmiljøet, det maritime miljø, får vi først kompetencen over i løbet af 1989, fordi der er nogle tekniske mangler i det grønlandske kystområde, men i løbet af det næste års tid skulle vi i Grønland havde den fulde kompetence vedrørende miljøet.

Jeg vil godt benytte lejligheden til på hjemmestyrets vegne at takke alle de instanser, vi har haft et samarbejde med om miljølovgivningen. Det har for at sige det kort været et flot samarbejde, som nu giver sig udslag i dette forslag til en miljølov.

Med hensyn til miljøet vil jeg godt gøre den bemærkning, at vi fra Grønlands side er primus motor i et arktisk miljøarbejde, et samarbejde om en arktisk miljøstrategi, som har kørt i nogle år, baseret på verdensmiljøstrategien.

Dette arbejde er naturligvis utrolig vigtigt for vores del af verden, og staten og Folketinget har været så venlige at støtte dette arbejde i år gennem en bevilling på finansloven. Denne bevilling er blevet fjernet på finanslovsforslaget for

1989. Jeg vil godt udtrykke et ønske om, at man genvurderer dette spørgsmål, og at man også i de kommende år støtter Grønland i dette vigtige arktiske samarbejde om miljøet. Jeg synes, det vil være en flot gestus af Folketinget at fortsætte denne støtte i de kommende år.

Det andet lovforslag, jeg har et par bemærkninger til, er forslaget til lov om tilskud til Grønlands hjemmestyre og de grønlandske kommuner. Det er også fuldt færdigbehandlet, og man er blevet enig mellem Grønland og det grønlandske hjemmestyre og den danske stat om dette lovforslag.

I § 2 i dette lovforslag står der, at tilskuddet nedsættes med et beløb svarende til de koncessionsindtægter fra råstofområdet, som hjemmestyret modtager det enkelte år. Det anføres i statsministerens fremsættelse, at denne paragraf vil blive fjernet, men de detaljerede drøftelser om dette spørgsmål vil finde sted i forbindelse med behandlingen af forslag om ændring af lov om mineralske råstoffer i Grønland.

Det er også et spørgsmål, der er blevet forhandlet mellem Grønland og Danmark, og hvis resultat er et skridt på vejen vedrørende ejendomsretten og spørgsmålet om, hvem der skal have de økonomiske fordele af eventuel råstofudvinding i Grønland. Uden at gå i detaljer med det synes jeg, det er vigtigt lige at påpege, at dette lovforslag vil betyde en ændret indtægtsfordeling med hensyn til råstofferne, og det er et skridt, vi i Grønland ser meget positivt på.

Statsministeren sagde under sin åbningstale i sidste uge:

»Vi håber alle, at hjemmestyret vil få held med at klare de store udfordringer, Grønland i de kommende år skal kunne klare.«

Vi ikke alene tror, vi ved, at vi vil kunne klare disse udfordringer, og vi håber, at dette vil ske i et godt samarbejde med den danske stat.

Ikast (KF):

Disse lovforslag er forhandlet mellem Statsministeriet og det grønlandske hjemmestyre, men inden de kan træde i kraft, skal aftalen jo godkendes i dette høje Ting. Jeg kan på Det Konservative Folkepartis vegne anbefale, at dette forhandlingsresultat ophøjes til lov.

Da fru Kirsten Lee ikke kan være til stede i salen i øjeblikket, vil jeg også gerne på Det Radikale Venstres vegne anbefale lovforslagene.

Carsten Andersen (SF):

Socialistisk Folkeparti kan støtte de foreliggende forslag, der jo alle har været behandlet i hjemmestyret, men vi føler, at der er grund til, at vi særligt beskæftiger os med miljøspørgsmålene.

Det arktiske miljø er et af verdens mest sårbare. Bl.a. på grund af kulden tager den biologiske omsætning lang tid. Vi har alle et kæmpeansvar, som er globalt, på grund af disse områders betydning. Det er en meget stor mundfuld, at hele miljøansvaret flyttes. Det er i sig selv et meget stort ansvar for Danmark. Det er ikke et spørgsmål om, at det flyttes til Grønland. Det er faktisk et internationalt spørgsmål at løfte det ansvar.

Det må derfor stå lysende klart, at der ikke er nogen, der aflastes, og at Danmark skal være med til at sikre, at Grønland får al mulig støtte og opbakning til at klare de problemer.

Vi bør se på, hvordan vi i det fortsatte samarbejde med Danmark både økonomisk og teknisk kan klare det internationale ansvar. Danmark må gå i forvejen, og de små lande har al interesse i at få det internationale arbejde op på et kvalificeret niveau.

I denne sammenhæng skal vi pege på støtten til miljøprojekter, der er udført gennem ICC, hvor vi sidste år havde dette projekt på finansloven. Vi må fortsætte med politisk og økonomisk at støtte ICC's miljøprojekt, den danske indsats i IUCN skal vi også styrke, og så skal vi endelig kigge på, om det virkelig er rigtigt, at den helt utilstrækkelige lov af 1962 er den, der skal beskytte Grønland, eller hvordan vi kommer fremad med en yderligere opbakning af Grønland.

Povl Brøndsted (V):

De fire lovforslag, vi har til behandling under ét, er et led i en fortsat procedure af de overførelser, der har været i de senere år efter hjemmestyreloven. Det er tre naturlige områder, der hermed bliver føjet til det, som det grønlandske hjemmestyre selv har ansvaret for. Derfor kan vi fra Venstres side kun være tilfredse med, at der er blevet enighed om disse love, og at de har fundet deres form.

Jeg synes, det er ganske rimeligt, at man siger nogle ord om miljøområdet. Det er så rigtigt og naturligt, at det er den nære styring, der også har dette væsentlige område, og det er væsent-

ligt, at man i Grønland ikke kommer bagefter med selve det, der er miljø sagen i de specielle naturforhold, der er.

Fra Venstres side godtager vi denne beslutning om overførelse og støtter den til hurtig gennemførelse.

Dohrmann (FP):

Det falder helt i tråd med Fremskridtspartiets politik, at så mange områder som muligt overføres til det grønlandske hjemmestyre, og derfor vil vi da også, når lovforslagene når frem til tredje behandling, stemme ja til lovforslag nr. L 2, 3 og 4.

Vi tager et kraftigt forbehold – det vil også komme til at fremgå af betænkningen – over for de økonomiske forpligtelser, Danmark samtidig binder sig til. Heri ligger naturligvis, at vi vil stemme nej til lovforslag nr. L 5, som konkret angiver, hvor store beløb Danmark skal yde.

Det gør vi, fordi i og med, at Grønland fik hjemmestyre, var det ikke sådan, at der skete en forenkling af det bureaukrati, vi tidligere så deroppe, og som danskerne må påtage sig ansvaret for. Det er helt tydeligt, at da grønlænderne fik hjemmestyre, glemte de den gode chance, de egentlig fik for at få det hele reduceret og indrettet efter grønlandske forhold.

Når vi hører en af ordførerne valgt i Grønland stå og sige, at hvis man finder nogle resourcer deroppe, som virkelig er af værdi, skal de forbeholdes grønlænderne, står vi fuldstændig af. Enten er vi medlemmer af et rigsfællesskab, eller også er vi det ikke. Det andet er dobbeltmoral, så det klodser. Hvis vi ser bort fra den pæne indpakning, kan det kun forstås på én eneste måde: Ordføreren mener, at man gerne hvert eneste år vil suge penge ud af de danske skatteydere, men hvis der på et et eller andet tidspunkt skulle vise sig en mulighed for at få et overskud ud af det, tilhører det alene det grønlandske samfund. Det er altså efter vores opfattelse dobbeltmoral.

Men som sagt: Tilslutning til forslag nr. L 2, 3 og 4. Nej til nr. L 5.

(Kort bemærkning).

Rosing (S):

Det vil måske glæde hr. Dohrmann, som har været i Grønland – det er åbenbart mange år siden – at kende lidt til baggrunden for hjemmestyret og kende lidt til hjemmestyrets indhold.

[Rosing]

Hjemmestyret er et resultat af en forhandling mellem Grønland og Danmark. I hjemmestyreaftalen står der bl.a., at hjemmestyret skal overtage disse områder uændrede, og det vil sige: Vi tager dem, som de er; vi overtager det personale, der er, og vi overtager den økonomi, der er. Og derefter kan vi så selv begynde at grønlandisere det og få det til at passe til grønlandske forhold. Der står ret tydeligt i hjemmestyreloven, at vi overtager disse områder efter forhandling, og at vi overtager dem, som de er.

Om råstofferne vil jeg ikke sige noget, for det vender vi tilbage til. Jeg vil godt vente med det krudt, til vi snakker råstofordninger.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Nu havde jeg den fornøjelse at sidde i Hjemmestyrekommissionen, så jeg husker udmærket godt, hvad der foregik. Det gjorde hr. Rosing ikke. Men lad det nu ligge.

En af grundideerne bag hjemmestyret var vel – det var i hvert fald de synspunkter, der blev fremført fra grønlandsk side – at man skulle have lov til at indrette sig efter grønlandske forhold. Det, jeg mener at hjemmestyret har forsømt, er, at man har indrettet sig efter grønlandske forhold, man har indrettet sig efter det bureaukrati, som danskerne har etableret deroppe, og det er alt for stort. Det håber jeg vi er enige om.

Jette Pors (CD):

I forbindelse med fremsættelsen af de seks lovforslag ønsker vi fra CD's side at tilkendegive tilfredshed med overdragelserne. Det er en kendt holdning, som forhenværende grønlandsminister og partifælle Tom Høyem fremførte så mange gange og i så mange sammenhænge, at vi i CD ønsker al mulig kompetence til Grønland. Men det er vigtigt at huske på, at der i hjemmestyreloven er fastsat nogle retningslinjer, som påbyrder den danske stat en pligt til at påse, at overførslerne sker uden økonomisk vinding for Danmark på Grønlands bekostning, og det er da også tilfældet i forbindelse med de overførsler, der her er tale om.

CD ser det som noget positivt, at hjemmestyret nu er parat til selv at overtage ansvaret for og kontrollen med bl.a. Grønlands Fiskeriundersøgelser og Grønlands miljøforhold, og i disse trange tider hilser vi det da også velkom-

men, at hjemmestyret selv overtager kanaliseringen af tilskuddet til kommunerne på de i lovforslaget nævnte præmisser. Heraf fremgår det klart, at der er tale om en forøgelse af tilskuddet i perioden fra 1988 til 1990, altså en 3-årig periode og en forøgelse, som naturligt hænger sammen med de aktuelle overførsler.

Til lovforslaget om folketingsvalg i Grønland, som er en revision af gældende lov, skal jeg blot knytte følgende kommentar: Der bliver fremover bedre muligheder for at brevstemme på rimelige vilkår, ligesom det præciseres, hvilke regler de tilfornødne har at rette sig efter, også når der f.eks. skal samles stemmer ind på plejehjem og på sygehuse. Vi havde jo i Danmark ved valget den 10. maj en kedelig sag på Fyn om netop dette problem, men det er der taget højde for i det aktuelle forslag.

Det andet vigtige punkt er indførelsen af retten til at stemme på et parti i stedet for en person. Heller ikke det kan vi da have noget imod.

Til forslag til lov om ændring af lov for Grønland om pant har CD ingen umiddelbare indvendinger. Der er tale om en tilfældig til den danske tinglysningslov, som hjemmestyret selv har foreslået.

Jeg vil slutte mit indlæg med at sige, at CD selvfølgelig vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet og støtte lovforslagene.

Første næstformand (Knud Østergaard):

For god ordens skyld skal jeg sige, at de to sidstnævnte sager ikke er til behandling sammen med de fire andre, men vi har fået bemærkningerne og noteret dem.

Glønborg (KRF):

Den danske stat bestemte i flere hundrede år enevældigt over lov og ret i Grønland og varetog hele administrationen. Derfor kan vi ikke fralægge os ansvaret for, at overgangen til Grønlands hjemmestyre foregår i det mest hensigtsmæssige tempo og med økonomisk og samarbejdmæssig støtte fra Danmark.

Der har været rettet stærke angreb på dansk administration, og der er ingen tvivl om, at vi har gjort fejl, også store fejl. Der er også sat spørgsmålstegn ved, om det nu er fornuftigt og rimeligt, at vi yder så megen støtte til grønlandsk overtagelse af sagsområderne, som vi gør, og der er fra andre sider sat store spørgsmålstegn ved, om vi nu ikke går for hurtigt frem.

[Glønborg]

Fra Kristeligt Folkepartis side vil jeg gerne sige, at vi er tilfredse med, at man har forhandlet disse ting på plads i et godt samarbejde mellem hjemmestyret og det danske statsapparat; så vi kan anbefale det, der er lagt frem her.

Uden at jeg skal påstå, at jeg er blevet grønlandsekspert, fordi jeg havde lejlighed til at besøge Grønland med en folketingsdelegation i juni, vil jeg alligevel have lov til at aflevere et personligt indtryk herfra. Det er, at der i Grønland arbejdes virkelig seriøst med de opgaver, man overtager, og at man absolut ikke er blind for de problemer, som er forbundet med dem. Vi kan derfor sige, at der er en positiv udvikling af både vilje og evner til at klare de opgaver, som man beder om at få langs ad vejen.

Steenholdt (Grønl.):

Som medlem af Landstinget i Grønland har jeg været med til at diskutere disse lovforslag, og jeg kan sige, at det var med gode toner fra Grønlands side, de blev budt velkommen.

Lad mig starte med forslag til lov om folketingsvalg i Grønland. Ved denne lovs vedtagelse får Grønland den samme lov som Danmark. Når loven bliver vedtaget, er vi fritaget for at gå rundt i byen med et stykke papir for at samle stillere, fordi loven sagde, at man skulle have så og så mange underskrifter. Jeg synes, det må være dejligt at blive behandlet som andre folketingskandidater inden for riget.

Vi har i Grønlands Landsting sidste uge også talt om miljøforhold i Grønland. Jeg kunne mærke i Grønlands Landsting, at interessen er meget stor. Jeg kunne mærke, at grønlandske landstingsmedlemmer var blevet skræmt ved at høre, hvordan de folk, der kalder sig udviklede eller mere oplyste, har forurenet deres lande, havet og luften. I Grønland siger man og lover hinanden, at det skal man i hvert fald ikke gøre på samme måde som europæerne eller resten af verdens beboere har gjort. Jeg synes, det er godt, at Grønland er meget bevidst, hvad miljøforhold i Grønland angår.

Jeg er slet ikke forbavset over, at hr. Dohrmann og Fremskridtspartiet ikke vil stemme for tilskud til Grønland. Det har jeg oplevet siden 1977. De sidste par dage har jeg hørt, at det samme parti som sædvanlig hellere end gerne vil sælge Grønland – til hvad eller til hvem? Det har jeg aldrig hørt.

Fremskridtspartiet har i alle de år, det har været i Folketinget, fokuseret på at sælge Grønland. Jeg er også bekendt med dets tilbagevendende tusindtallige ændringsforslag i forbindelse med finanslovsforslagets fremsættelse i alle de år, hvor jeg har været med.

I den forbindelse vil jeg stille mig på, skal vi sige en eventuel købers side. Grønland er en del af det danske rige. Som køber vil jeg synes, det er uklogt at købe 98 pct. af det danske riges areal uden at vide, hvad det er. Så hvorfor ikke foreslå at købe 2 pct. i første omgang – det er Danmarks areal – som en smagsprøve? Man sælger også sin fisk ved først at give smagsprøver. Men som eventuel sælger vil jeg trække forslaget om smagsprøver tilbage, da der befinder sig 98 pct. af rigets befolkning dér.

Det må da være endnu et regnestykke for Fremskridtspartiet: ændringsforslag nr. 1.513 til finanslovsforslaget.

Med disse korte bemærkninger vil jeg sige, at jeg er glad for, at disse lovforslag er blevet fremsat, og jeg håber sandelig, at de bliver vedtaget.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg beklager sådan set, at jeg skal spille Folketingets tid alt for meget med at komme med dementier.

Jeg skal blot rette hr. Steenholdt. Jeg ved ikke, hvor han henter sine informationer, men jeg har aldrig hørt nogen i Fremskridtspartiet foreslå, at vi skal sælge Grønland. Alene det problem, at der ikke er nogen, der vil købe det, synes jeg taler for sig selv. Som sagt har det aldrig været Fremskridtspartiets forslag.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil gerne for god ordens skyld takke partiernes ordførere og Tingets to grønlandske medlemmer for den tilslutning, de har givet til disse fire lovforslag.

Det er tre meget væsentlige forvaltningsområder, som med lovforslagene overføres til de grønlandske myndigheder. Bag lovforslagenes udarbejdelse ligger et stort, sagligt forberedelsesarbejde, og de grønlandske hjemmestyremyndigheder har jo på forhånd tiltrådt disse lovforlag, så vi er på tryk og sikker grund.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at udtrykke glæde over, at det går så planmæssigt og så gnidningsløst med overførelsen af forvaltnin-

[Statsministeren]

gerne til vore venner i Grønland. Jeg synes, det har vist sig at være en god planlægning og gennemførelse, som nu er langt, langt fremme mod det endelige resultat.

Jeg takker for modtagelsen af lovforslagene og glæder mig over, at de formentlig kan gennemføres med meget stor tilslutning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et særligt udvalg på 17 medlemmer og stedfortrædere. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indeværende møde lade foretage valg af det nævnte udvalg.

Uden for dagsordenen foretoges herefter:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til et særligt udvalg angående:

Forslag til lov om Grønlands Fiskeriundersøgelser overførsel til Grønlands hjemmestyre.

Af statsministeren (Poul Schlüter).
(Lovforslag nr. L 2).

Forslag til lov om Grønlands centrale Lønansynings overførsel til Grønlands hjemmestyre.

Af statsministeren (Poul Schlüter).
(Lovforslag nr. L 3).

Forslag til lov for Grønland om miljøforhold m.v.

Af statsministeren (Poul Schlüter).
(Lovforslag nr. L 4).

Forslag til lov om tilskud til Grønlands hjemmestyre og de grønlandske kommuner.

Af statsministeren (Poul Schlüter).
(Lovforslag nr. L 5).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Til dette valg er anmeldt følgende valggrupper:

En valggruppe på 97 medlemmer: Det Konservative Folkeparti, Venstre, Fremskridtspartiet, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti;
en valggruppe på 80 medlemmer: Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti.

Valgt blev:

- 1 Ikast (KF)
- 2 Karen Højte Jensen (KF)
- 3 Helge Adam Møller (KF)
- 4 Steenholdt (Grønl.)
- 5 Povl Brøndsted (V)
- 6 Dohrmann (FP)
- 7 Kirsten Lee (RV)
- 8 Jette Pors (CD)
- 9 Glønborg (KRF)
- 10 Hans Hækkerup (S)
- 11 Qvist Jørgensen (S)
- 12 Søren B. Jørgensen (S)
- 13 Tove Lindbo Larsen (S)
- 14 Henning Nielsen (S)
- 15 Rosing (S)
- 16 Carsten Andersen (SF)
- 17 Margrete Auken (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-3 Lizzie Lichtenberg (KF)
Fischer (KF)
- 4-5 Ivar Hansen (V)
Svend Erik Hovmand (V)
- 6 Poulsgaard (FP)
- 7 Marianne Jelve (RV)
- 8 Lis Noer Holmberg (CD)
- 9 Merete Aarup (KF)
- 10-15 Pernille Forchhammer (S)
Pia Gjellerup (S)
- 16-17 Birgitte Husmark (SF)
Holger K. Nielsen (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 6:

Forslag til lov om folketingsvalg i Grønland.

Af statsministeren (Poul Schlüter).
(Fremsat 5/10 88)

Lovforslaget sattes til forhandling.